

ИЗЪ ДАЛЕЧНИТЪ СТРАНИ.

Много далеко на изтокъ отъ насъ, прѣзъ земи и морета се намира Япония. За тая страна почнахме да слушаеме по често, слѣдъ като нейния юначенъ народъ прѣди 15 години побѣди най-голѣмата държава въ свѣта — Русия.

Япония се състои отъ 5 голѣми и 4000 малки острови, прѣснати въ водитѣ на Тихия океанъ. На тия острови често ставатъ силни землетресения, защото по тѣхъ има 130 вулкана, отъ които около 50 постоянно изригватъ. По тая причина японцитѣ не могатъ да строятъ голѣми камени и тухлени кѣщи, а живѣятъ въ дървени едноетажни кѣщички. Тѣ ги постилать съ хубави рогозки, на които сѣдатъ безъ столъ и лѣгатъ да спатъ безъ креватъ.

Въ Япония слънцето изгрѣва нѣколко часа по рано, отколкото у насъ, затова сж я нарекли „страната на изгрѣващото слънце“.

По нейнитѣ планини и долини цвѣтятъ много и различни красиви цвѣта, та казватъ ѝ още «Страната на цвѣтята». Обширнитѣ ѝ гори сж пълни съ многобройнии разнообразни пойни птички, и това дава право на чужденцитѣ да я наричатъ „страната на птицитѣ“.

Жителитѣ ѝ сж дребни човѣчета, съ жълтъ цвѣтъ на лицето и малки черни очички. Японкитѣ сж едни отъ най-красивитѣ жени на свѣта, а мъжетѣ сж по груби. Тѣ сж много пѣргави и издрѣжливи, но къмъ 30 годишната си възраст вече остаряватъ. При зем едѣлската си работа не си служатъ съ волове и коне. Даже каруцитѣ теглятъ на ржцѣ. Японецътъ-каруцаръ може да бѣга нѣколко часа наредъ, впрегнатъ въ своята каруца.

Отъ всичко най-много тамъ сѣятъ оризъ. И обикновената тѣхна храна е оризена каша, която ядатъ не съ вилици, или лажици, а съ прѣчици. Нивитѣ и градинитѣ си тѣ торягъ,